

עפ"ג 35972/10/14 - סולומון אסיג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 35972-10-14 אסיג נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיא י. אלון - אב"ד
כב' השופט י. צלקובניק
כב' השופט י. עדן

המערער

סולומון אסיג
על ידי ב"כ עו"ד ירון אבני

נגד
המשיבה

מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד ציון קינן - פמ"ד - פלילי

פסק דין

1. המערער, יליד 1951, הורשע עפ"י הודאתו בבימ"ש השלום באשקלון בביצוע כל המיוחס לו בתשעת האישומים שבכתב האישום המתוקן שהוגש נגדו.

לאמור, אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד של החברה שבבעלותו (הנאשמת מס' 1) וזאת בכל אחת מתשע השנים החל מ- 2005 ועד 2013.

בשל כך הוא הורשע בתשע עבירות בניגוד לסעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה וזאת באחריותו כמנהל החברה לפי סעיף 224 א' לפקודה.

בגזר הדין הטיל עליו בית משפט השלום (כב' השופט ח. נחמיאס) עונש מאסר של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 15,000 ₪.

בפנינו ערעורו של המערער על רכיב המאסר שבגזר הדין.

לטענת ב"כ המערער ראוי היה כי בטרם גזירת הדין, יבחן בימ"ש השלום את האפשרות להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שרות.

לטענתו, זמן קצר לפני מתן גזר הדין (במחצית 2014) הסיר המערער חלק מהמחדלים בכך שרואה החשבון שלו הגיש (אמנם באיחור רב שנים ביותר) ששה מתוך תשעת הדוחות.

ב"כ המערער מוסיף וטוען כי נסיבותיו האישיות של המערער קשות, עסקיו קרסו ובשנת 2007 נפטר בנו.

עוד נטען כי לא נגרם נזק לאוצר המדינה הואיל והדוחות שהוגשו (באיחור רב השנים הנ"ל) אינם מצביעים על הכנסות חבות מס.

2. בתום הדיון הראשון בערעור זה (מיום 31.12.14), ולבקשת ב"כ המערער ביקשנו את הממונה על עבודות השירות להגיש חו"ד בעניין המערער. הדיון בערעור התחדש (בישיבת 4.2.15) וב"כ הצדדים השלימו טענותיהם.

3. לאחר בחינת הטענות שבכתב ובעל פה לא מצאנו מקום לשנות מגזר הדין הנמצא בעינינו ראוי ומאוזן.

המערער הורשע כאמור בכך שמשך תשע שנים רצופות (החל ב- 2005 וכלה ב- 2013) הוא נמנע מהגשת דוחות המס השנתיים של החברה שבבעלותו.

בהתנהלות זו מנע כמובן המערער מרשויות המס את האפשרות לבחון את הכנסות עסקו ולפעול לגביית המס הראוי.

טענתו כי הסיר חלק נכבד מהמחדלים האמורים, בכך שבמחצית 2014 הגיש ששה דוחות (לשנים 2004-2009) אין בה להקל באופן משמעותי מחומרת מעשיו.

עוד מתברר כי לאותם הדוחות הרטרואקטיביים שהגיש, צורפה הסתייגות של רואה החשבון שערך את הדוחות הנ"ל ולפיה:

"לא יכולתי לאמת את יתרות הפתיחה של הלקוחות, הספקים, העובדים, או המוסדות.

כמו כן החברה לא ניהלה חשבון בנק ושילמה את כל תשלומיה במזומן.

אין התאמה בין ההכנסות הרשומות בספרים לבין אלו הרשומות במע"מ.

ההכנסות בדו"ח מוצגות על פני פנקסי החשבוניות שהוצגו בפנינו".

(הדברים מצוטטים מתוך "דו"ח" רואה החשבון המבקר לבעלי המניות של החברה").

למקרא דברים אלה ברור כי גם אותה הסרה חלקית של המחדלים (ביחס לאותן השנים לגביהם הוגשו הדוחות בדיעבד וכחלוף שנים רבות) מהווה הסרה חלקית ביותר, כמעט מזערית, של המחדלים נשוא העבירות בהן הורשע המערער.

עיקר חומרתה של עבירת ההימנעות מהגשת דוח הינו במניעת האינפורמציה מרשות המס לעניין הכנסות הנישום.

חומרה זו למעשה לא הועמה ולא הופחתה באותם הדוחות שהוגשו כחלוף שנים רבות - תוך הבהרתו הנ"ל של רואה החשבון כי המדובר בדוחות החסרים את נתוני הבסיס היסודיים הנדרשים לבחינתם

ולאימותם.

כאמור, הסרת המחדלים הנטענים על ידי המערער הינה חלקית ביותר, כמעט מזערית.

ראשית, הדוחות שהוגשו באיחור הרב מאוד מתייחסים רק לחלק מתשע שנות המס - וגם אותם הדוחות נמצאים על פניהם מרוקנים מכל תוכן של ממש.

בכך נשמט גם היסוד מטענת ב"כ המערער בדבר העדר נזק כספי לקופת המדינה. זאת הואיל ובנסיבות האמורות כמעט בלתי אפשרי לבדוק או לאמת את הנתונים במועדים ובשנים הרלבנטיות.

3. ב"כ המערער טען בפנינו לנסיבותיו האישיות של המערער המצדיקות הקלה של ממש בעונשו.

דא עקא, בפסיקה נקבע שוב ושוב כי במאטריית עבירות המס פוחת מטבע הדברים משקלם של שיקולי השיקום והנסיבות האישיות של הנאשמים.

על אף זאת - מוצאים אנו כי בית המשפט קמא שקל בצורה משמעותית ומפורטת את נתוני האישיים והמשפחתיים של המערער - והדבר קיבל ביטוי ברמת הענישה שקבע - שאיננה נוטה לחומרה, ובוודאי שלא לחומרה יתרה.

זאת ועוד.

המערער הורשע כבר בעברו, פעמיים, בביצוע עבירות מס (בינואר 2002 ובמאי 2007).

זאת בנוסף להרשעות קודמות בעבירות איומים, מרמה, הפרת הוראה חוקית, תקיפה ועוד.

נתונים אלה מוסיפים גם הם לרף החומרה.

4. לאור כל המפורט לעיל - לא מצאנו מקום או הצדקה להקלה נוספת בעונשו של המערער ואנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ה, 16 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

יואל עדן, שופט

יורם צלקובניק,
שופט

יוסף אלון, שופט
נשיא אב"ד